

RONDON ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Giotto, Ultima Cena - Capella degli Scrovegni, Padua, Italië
Bron: WikiArt.org

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt begin mei 2023. Deadline voor uw bijdrage is 3 april 2023.

Redactie

- ◇ Wim de Graaf
(w.degraaf01@quicknet.nl)
- ◇ Esther van Enckevort (Layout)
esther@vanenckevort.net
- ◇ Pastoor Robert Frede (robert.frede@okkn.nl 023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 0005351468 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze toren'

Website

haarlem.oudkatholiek.nl

[facebook.com/
oudkatholiekhaarlem](https://facebook.com/oudkatholiekhaarlem)

Webredactie

- ◇ Martine Anema
- ◇ Michael Maas
- ◇ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

Colofon	2
Inhoud	2
Woord van de pastoor	3
Redactioneel	3
Van de penningmeester	4
Vluchtelingenboot met hond en paard	5
Vastenactie	6
Het wordt weer lente	8
Vincentiusvereniging	9
Geloof en queers in Kenia	10
Veertig dagen	12
Bij de vieringen	14

Woord van de pastoor

Beste parochianen en vrienden van onze parochie,

Inmiddels lijkt het erop dat kerksluiting of andere quarantaine maatregelen echt tot het verleden zijn gaan behoren. We gaan weer op de “normale modus” over. Het kerkbezoek is langzaam weer op gang te komen en we mogen nieuwe mensen verwelkomen in onze vieringen.

Het is ook ánders geworden. Één van de veranderde aspecten betreft de zang tijdens de eucharistieviering. We hebben het geluk dat een kleine groep mensen de samenzang en de mis “trekken”. Het is voor de zangers érg fijn als er ook door de parochie – zeker bij bekende gezangen – weer meer méégezongen wordt. Vroeger hoorde dat zowat bij de identiteit; Oudkatholieken waren er trots op dat zij meezongen terwijl er bij de Roomse broeders en zusters veel meer werd geluisterd terwijl het kerkkoor zong. Ook bij gebrek aan een groot kerkkoor was er bij ons altijd stevige parochiezang.

Het zou fijn zijn als het ons lukt deze traditie weer wat meer op te pakken. De thuis luisterende streaming-parochianen zullen het u/ons dankbaar zijn. De liturgie op zondag is het hart van onze gemeenschap en samen houden we een toegankelijke, uitdagende, mooie en vernieuwende liturgische traditie gaande!

Ik wens u allen een goede voorbereidingstijd op het hoogfeest van Pasen, met een hartelijke groet vanuit de pastorie aan de Kinderhuissingel,

Robert Frede, pastoor

Redactioneel

Eind januari deed ik via WhatsApp een oproep om artikelen in te sturen en het is mooi om te zien hoe daar gehoor aan is gegeven. We hebben weer een goed gevuld en gevarieerd blad.

Vanaf het volgende nummer gaat Wim een deel van het redactionele werk overnemen, zodat ik me meer kan focussen op de layout. Nu ik in Houten woon is het niet zo gemakkelijk om snel iemand aan te schieten en te herinneren om een stukje te schrijven, dus dat gaat Wim van mij overnemen.

Van de penningmeester

Beste parochianen,

De drukte van de kerstdagen is voorbij en we kunnen opgelucht adem halen nu we in een “rustiger” periode zitten wat het liturgisch jaar betreft. Op het moment van schrijven - eind januari - ligt Aswoensdag nog ver voor ons en de drukke paasdagen al helemaal. Voor mij als penningmeester is dit één van de drukste periodes. Nu het jaar is afgesloten gaan we dit ook met de boekhouding doen. Ik ben vergevorderd met de jaarrekening en verwacht deze te kunnen bespreken in de volgende kerkbestuursvergadering. Daarna zal ik deze voorleggen op de voorjaarsgemeentevergadering en is er ruimte voor bespreking en beoordeling.

Vooruitlopend op de jaarrekening kan ik vast meedelen dat onze parochie het afgelopen jaar ontzettend gul geweest is voor de bijzondere collectes. Het is mooi om te zien hoe wij als kleine parochie daadwerkelijk verandering kunnen brengen in het leven van mensen. Een paar voorbeelden zijn onze steun aan de slachtoffers van de watersnoodramp in Duitsland, aan Oekraïne en aan het project voor de opvang van dakloze LHBTI jongeren.

We staan als parochie ook voor grote uitdagingen. Onze vaste huurder, Danner & Danner, heeft een grotere locatie gevonden met 7 leslokalen waardoor zij de huur eind februari, aan het einde van het contract, hebben opgezegd. Wij zijn met diverse partijen in gesprek om nieuwe huurders te vinden voor één of meerdere dagdelen. Hierin worden we ondersteund door het project Buurtbakens van de gemeente Haarlem. In dit project naderen we de afronding van fase 1, de verkenning, en gaan we door naar fase 2 waarbij we meer en meer gematcht gaan worden om huurders in het sociaal-maatschappelijke en culturele domein aan te trekken. Ik hoop u hierover meer te kunnen vertellen in een volgende gemeentevergadering.

Daarnaast worden we ook geholpen met verduurzaming. We kijken hoe we onze energiekosten kunnen laten dalen maar ook waar we winst kunnen halen uit energiebesparende maatregelen. Vanuit de gemeente is een bureau gestuurd met een architect die bekend is met kerkgebouwen én verduurzaming. We hopen het rapport daarover ook op korte termijn te ontvangen om over te gaan tot actie.

In de pastorie is in de kruipruimte asbest gevonden. Ook hiervoor laten we een rapport maken dat zal uitwijzen of dit moet worden weggehaald of niet. We hopen dat alles qua kosten meevalt maar houden vast rekening met deze operaties.

In onze vorige uitgave informeerde ik u over de actie Kerkbalans. Spreekt u mij gerust aan als u nog vragen heeft over – belastingtechnisch - zo gunstig mogelijk te schenken. Ik help u hier graag mee. Als laatste maak ik u graag attent op onze bijzondere vastenactie voor 2023. Op een andere plaats in dit blad kunt u hierover meer informatie vinden. Van harte aanbevolen!

Ik wens u een inspirerende vastentijd toe.

Thomas Ras, Penningmeester

Vluchtelingenboot met hond en paard

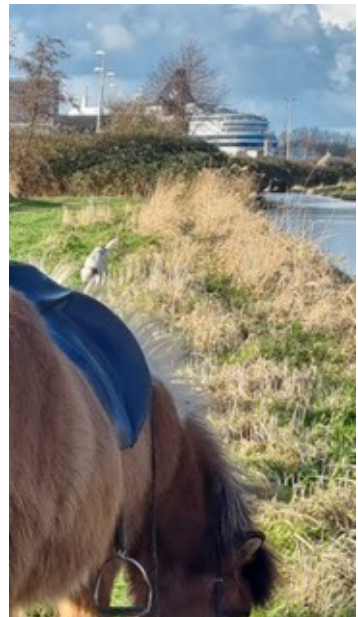
Onze honden en paard geven mede zin aan mijn leven. Bijna dagelijks trek ik er met ze op uit, in Spaarnwoude. Wat een zegen, lekker naar buiten, in de natuur, door wind en regen!

Regelmatig komt de hoefslag echter uit op dit uitzicht, met wat in de volksmond de vluchtelingenboot heet. Vanuit de verte, hij ligt aan de andere kant van het Noordzeekanaal, zie je geen mens, maar het beeld vind ik altijd vervreemdend en confronterend. Het wereldnieuws wordt concreet terwijl mijn 27-jarig IJslands paardje zich te goed aan het gras.

Nee, ik heb in mijn eentje ook geen oplossing voor de vluchtelingenproblematiek, ik gebruik mijn stemrecht, volg het nieuws, maar verder...

Ik denk aan de bij ons graag gezongen voorbeden van Huub Oosterhuis....

Joep BK

Vastenactie

Als kerkbestuur oriënteerden we ons op een vastenactie voor onze parochie. Toen viel ons oog op het project van de parochie Alkmaar waar een initiatief van 2 parochianen wordt ondersteund, een initiatief van Eric Overtoom en zijn dochter Isabeau in Gambia.

In maart gaan Eric Overtoom en Isabeau terug naar Gambia. Ze waren daar ook al in november vorig jaar. Isabeau heeft toen gewerkt in een kinderziekenhuis terwijl Eric meehielp met de bouw van een ziekenhuis. Ze hebben toen gezien wat er concreet nodig is op de plekken waar zij hebben gewerkt. Na hun terugkomst in Nederland hebben ze een aantal dozen vol spullen verzameld en naar Gambia opgestuurd. Het betrof toen specifiek schoolspullen zoals schriften, pennen, potloden en knuffels. Wanneer ze in maart weer in Gambia zijn gaan ze deze spullen aan de school en aan de kinderen geven.

In onze parochie willen we dit project in de vastenactie gaan ondersteunen. Het idee is om tijdens de vastenperiode spullen voor Gambia te verzamelen. Dat kan in de vorm van bijvoorbeeld verbandmiddelen of paracetamol zijn. Maar het kan ook met giften voor het aanschaffen van medische apparatuur zoals bloeddrukmeters. Het nabijgelegen schooltje kan ook nog spullen gebruiken.

Bij hun bezoek in maart zullen Eric en Isabeau ongetwijfeld stuiten op nieuwe (of al wat meer vertrouwde) concrete behoeften. Wij kunnen hen dan concreet helpen door die spullen te verzamelen. Als ook deze spullen aan het einde van de vastentijd worden opgestuurd, kunnen ze door vrienden van Eric ter plaatse komen.

Enkele feiten over Gambia

Het is het op 15 na armste land ter wereld. Met een inkomen van € 1.538,-- per jaar per hoofd van de bevolking terwijl een trosje bananen zo'n € 2,20 kost. In 2023 leven er in Gambia 2,63 miljoen mensen, voornamelijk in de kuststreek. De gemiddelde levensverwachting is 65,1 jaar. Veel mensen bereiken deze leeftijd niet. Van

de 1000 zuigelingen sterven er zo'n 60 in hun eerste levensjaar door ziekte, ondervoeding of ongelukken. Het land heeft geen industrie. De belangrijkste bronnen van inkomsten zijn de export van pinda's en het toerisme. Door corona heeft deze laatste sector een zware klap gehad. De krimp van de economie is toen ruim 2% geweest.

Getuigenis van Eric en Isabeau. Waarom gaan wij weer naar Gambia?

Wat wij daar in 2022 hebben gezien is dat we met een kleine inbreng veel kunnen betekenen voor de bevolking. Niet alleen omdat het ziekenhuisproject nog loopt maar ook omdat de bevolking echt waardeert wat wij voor hen willen doen. Dat wij bereid zijn om huis en haard te verlaten omwille van hun welzijn. Even los van de cultuurshock die wij de eerste dagen hadden... Het Afrikaanse land is NIET te vergelijken met ons eigen land. Met de komende reis in maart 2023 kunnen wij ons iets meer voorbereiden en weten we beter wat ons te wachten staat.

In december 2022 hebben we al vloertegels laten verschepen, zodat we die in maart van dit jaar kunnen gebruiken voor het klaar maken van de badkamers en toiletten in het ziekenhuis. Dat draagt bij aan de hygiëne van de patiënten en is ook nodig om slachtoffers van brandwonden te kunnen koelen. Isabeau gaat zich met de kinderen bezig houden door te helpen in een bestaand ziekenhuisje en er wordt nog contact gelegd met SOS kinderdorp. Niet alleen onze fysieke hulp wordt gewaardeerd maar ook het initiatief om vanuit onze parochie ons werk te steunen helpt om het leed in dit land te verzachten.

Het wordt weer lente

De mooiste dag in het jaar is 21 december. Vanaf die datum worden de dagen weer langer en dat is heel plezierig. Het duurt wel even voor je het merkt maar ik herinner me dat je op 27 januari alweer zonder licht op de fiets van Alkmaar naar Egmond-Binnen kon rijden en dat vond ik heel mooi. Ik realiseer me dat dit al weer heel lang geleden is, vijftig jaar om precies te zijn. Een nieuwe baan en verhuizen naar Lisse met alle gevolgen van dien en dat juist na de geboorte van onze zoon. Soms lijkt dat allemaal heel lang geleden, soms is het net of het gisteren was. Het ligt er maar aan welke bril je hebt opgezet.

Dit jaar heb ik niet zo stil gestaan bij de bijzondere dag die 21 december is want ik lag die dag in het LUMC waar ik gedotterd werd en twee stents werden ingebracht waardoor mijn problemen weer zijn opgelost. Ik voel me goed en blijf nog even onder controle, zoals gebruikelijk. Ik heb wel de feestdagen gemist, ook in de kerk en dat was wel jammer maar door de streaming heb ik toch kunnen deelnemen aan de vieringen al miste ik jullie allemaal heel erg. Het was niet anders. Iedereen bedankt voor de goede wensen, we maken er weer wat moois van.

Het mooiste dat er staat te gebeuren is dat de lente weer komt. Ik zag deze week, het is derde week januari als ik dit schrijf, alweer de narcissen langs de straat volop in bloei staan en als je goed kijkt loopt de natuur al weer uit en dat is een hoopvolle constatering. Gisteren ging de zon schijnen en na de regenweken konden we weer even fietsen, heerlijk is dat. Even in beweging en dat mag ook wel, ik ben wel wat tekort gekomen en dat moet weer ingehaald worden. Er worden plannen gemaakt en dat is een prettige bezigheid. Waar gaan we dit jaar naar toe? Het maakt niet uit, als we maar een beetje plezier kunnen maken en genieten van de natuur en van de mensen om ons heen. Er zijn wel enkele dingen waar ik me zorgen over maak. De oorlog in het oosten zie ik nog niet aflopen en dat is niet goed. Die had nooit mogen beginnen, zo gaan we niet met elkaar om. Kennelijk hebben sommige mensen geen ervaring opgedaan in het verleden en is de drang naar macht sterker dan het zalige gevoel van vrede. Als ik die meneer dan ook nog met de kerkelijke leiders in zijn land in actie zie, begrijp ik er niets meer van. Gekkenwerk, zei een freule in de kamer eens en dat is een goede typering. Tegenwoordig zeggen ze daar: “doe eens normaal” en dat is hierbij ook van toepassing.

Laten wij maar normaal gaan genieten van de naderende lente, van de steeds langer wordende dagen en voor je het weet mag de klok weer een uurtje vooruit. Dan worden de dagen nog langer en kun je nog meer genieten van alles wat groeit en bloeit in de natuur. Straks gaat ook De Keukenhof weer open, dat bedoel ik dus. De toekomst ziet er kleurig uit, geniet ervan.

Jan Sentveld

Vincentiusvereniging

Mag de Vincentiusvereniging uw (gebruikte) kleding, schoeisel en huishoudtextiel ontvangen?

In mei 1850 is de Haarlemse Vincentiusvereniging opgericht en in 1864 is het Kledingmagazijn in Zoetestraat nummer 19 geopend. Na 158 jaar zit de Kledingwinkel nog steeds op hetzelfde adres in de Zoetestraat, een zijstraat van de Zijlstraat. Omdat de Vereniging volledig draait op vrijwilligers kan de opbrengst van de winkel nagenoeg geheel verdeeld worden over een aantal regionale en internationale goede doelen: bij voorbeeld in Zambia en Suriname maar ook lokaal, via bijvoorbeeld Stem in de Stad.

Ingebrachte kleding, schoenen en huishoudtextiel wordt door vrijwilligers gesorteerd, geprijsd en – voor zeer bescheiden bedragen – te koop aangeboden. Net als vroeger kunnen klanten in bepaalde gevallen voorzien worden van gratis kleding.

Oproep van de Vincentiusvereniging

Graag willen wij u uitnodigen om kleding en schoenen die u niet meer draagt te bezorgen in onze winkel in de Zoetestraat. Onze winkel is geopend op woensdag, donderdag en zaterdag van 11.00 tot 15.00 uur.

Mocht het niet mogelijk zijn om de spullen te brengen dan kunt u contact opnemen met Ineke Hetem (06-423 01 772) om een afspraak te maken voor ophalen van kleding, schoenen etc.

Kent u ons nog niet (goed), kom dan op woensdag, donderdag of zaterdag tussen 11 en 15 uur een kijkje nemen in onze winkel, in de Zoetestraat 19 of kijk op onze website: www.vincentiusvereniginghaarlem.nl

Geloof en queers in Kenia

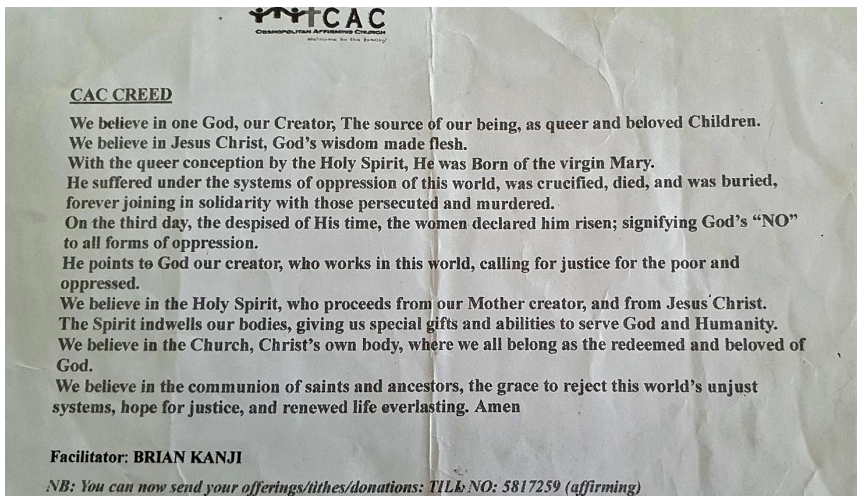
De eerste twee weken van januari bracht ik door in Kenia. Ik ging er op bezoek bij een vriendin die daar voor een ontwikkelingsorganisatie werkt.

In haar werk ondersteunt zij het verbeteren van de positie van vrouwen. Via een feministisch theologe van St Pauls universiteit kwam zij in contact met een Anglicaanse priester die zich onder andere inzet voor de positie van de LHBTI+ gemeenschap. In Kenia wordt deze vaak aangeduid als de queer gemeenschap. Queers hebben het zeer moeilijk in Kenia want men hecht er erg aan tradities, gewoontes en een weinig flexibele interpretatie van de bijbel.

Mijn kennismaking met de Anglicaanse priester en het bijwonen van een wekelijkse dienst van de 'Cosmopolitan Affirming Church' maakte veel indruk op mij. Mensen die hun nek durven uitsteken over zaken die heel gevoelig liggen vind ik zeer moedig. Zelfs in het parlement zijn er politici die het een goede zaak vinden als queer mensen gedood worden.

Deze kerk probeert, onder leiding van voorgangers uit diverse geloofsgemeenschappen, een veilige plek te bieden voor queer mensen. Zij zijn vaak verstoten door hun familie en vinden in de kerk een nieuwe familie.

Kenia is zeer christelijk en het was mooi om te zien hoeveel kracht er geput wordt uit zo'n kerkdienst.

Credo van de Cosmopolitan Affirming Church (C.A.C.)

We geloven in één God, onze Schepper, de bron van ons bestaan als queer en geliefde kinderen.

We geloven in Jezus Christus, de vlees geworden wijsheid van God.

Hij is geboren uit de maagd Maria met de queer bevruchting door de Heilige Geest.

Hij heeft geleden onder de systemen van onderdrukking in deze wereld, werd gekruisigd, stierf en werd begraven en is voor altijd verbonden met degenen die veroordeeld en vermoord zijn.

Op de derde dag verklaarden de vrouwen, de geminachten van Zijn tijd, Hem als verrezen, betekenis gevend aan Gods' "NEEN, tegen elke vorm van onderdrukking".

Hij wijst op God, onze Schepper, die in deze wereld werkt en roept op tot rechtvaardigheid voor de armen en onderdrukten.

We geloven in de Heilige Geest die voorkomt uit onze Moederschepper, en uit Jezus Christus.

De Geest huist in onze lichamen, en geeft ons speciale gaven en vaardigheden om God en de mensheid te dienen.

We geloven in de kerk, het lichaam van Christus, waar we allen toe behoren als de verlost en geliefden van God.

We geloven in de gemeenschap van de heiligen en voorvaderen, de genade om de onrechtvaardige systemen in de wereld te verwerpen, de hoop op gerechtigheid, en een eeuwigdurend vernieuwd leven. Amen.

Ter illustratie mijn (wellicht gebrekkige) vertaling van het credo dat daar uitgesproken werd.

Peter van der Sman

Veertig dagen

De veertigdagentijd, de vastentijd, begint met teksten uit de Schrift waarin sterk gekleurde beelden worden opgeroepen.

We horen bijvoorbeeld over de schepping van de wereld en de zondeval, over tover-Noach en zijn zonen die ten teken van het verbond dat God met hen sluit de regenboog krijgen aangewezen, over Mozes op de berg Sinai en de evangelisten vertellen ons hoe Jezus veertig dagen in de woestijn te midden van de wilde dieren verblijft en door Satan op de proef wordt gesteld.

Verhalen maken in mij altijd veel los.

De regenboog is voor mij van kinds af aan – of beter gezegd vanaf het moment dat ik de verhalen uit de Bijbel leerde kennen – hét symbool bij uitstek van God gebleven. Telkens als ik een regenboog zie – in onze streken best vaak – denk ik eraan dat God beloofd heeft ons niet meer te zullen straffen door onweer en regen, door overstromingen en andere uitbarstingen van de natuur. God wil dus geen God van natuurverschijnselen zijn die de mensen straft naar eigen inzicht maar juist een God die in de regenboog het verbond ziet tussen hemel en aarde. Het is een herinnering aan eigen beloftes aan de mensen. Een regenboog als symbool van hoop, een symbool met de vele kleuren die het leven zal hebben en die we soms maar met moeite in hun diversiteit willen verdragen. Een verbond dus dat ook vragen stelt aan ons, onze verlangens doet opleven.

“Somewhere over the rainbow...”, zoals de door mij zeer gewaardeerde Judy Garland zo mooi zingt.

Jezus daarentegen gaat zich in de woestijn afzonderen. Veertig dagen lang. Geen regenboog te zien. En hij leefde er met de wilde dieren en Satan kwam om hem te bekoren schrijft Marcus.

Wat mag ik mij daarbij voorstellen? Echte dieren? Of meer de dromen en spookbeelden die een mens kunnen achtervolgen?

Nu is de woestijn niet de plaats waar je veel wilde dieren tegenkomt, zeker geen grote. Maar Marcus bedoelde dit vermoedelijk ook niet letterlijk. Hij wilde aan zijn toehoorders duidelijk maken dat Jezus verscheurd werd door angst en twijfel,

dat Hij zich bedreigd voelde, onveilig, zoals in een woestijn. Kunt u zich voorstellen hoe Jezus zich moet gevoeld hebben?

Vragen en problemen zullen Hem zeker overrompeld hebben: Wat moet ik doen? Wat verlangt God van mij? Hoe zit het met mijn persoonlijke dromen en verlangens, met mijn verwachtingen? Kan daar dan nog iets van komen? Of moet ik ze definitief begraven?

Daar zat Jezus wellicht mee. Hij zocht naar helderheid. Dus trok Hij zich terug in de stilte en de eenzaamheid, in de woestijn. Om na te denken, om alles op een rijtje te zetten, om te zien welke richting het uit moest met Hem, om te vechten met wat je zou kunnen noemen zijn wilde dieren: zijn angsten, zijn verlangens, zijn keuzes, zijn twijfels over zijn roeping. Veertig dagen deed Jezus erover.

Veertig: in bijbels taalgebruik wil dit zeggen dat het er hard aan toe ging. Een periode dus waarin Jezus ... door de Satan op de proef werd gesteld en waarin Hij tot helderheid kwam en zijn leven weer in evenwicht, in harmonie kreeg. Daar gaat altijd een gevecht aan vooraf. Ook nu nog trouwens. Ook voor mij – voor iedereen eigenlijk.

Toen Jezus zichzelf weer in handen had, kwam er rust over Hem. Hij had zijn roeping ingezien en aanvaard. Zijn vertrouwen in God was weer sterker dan ooit. Die hervonden harmonie beschrijft Marcus als een paradijselijk tafereel: Jezus verbleef nog altijd onder de wilde dieren maar nu had Hij die overwonnen.

Hij was weer in harmonie met zichzelf en met zijn omgeving, ... en de engelen zorgden voor hem staat er. Opnieuw een bijbelse manier om te zeggen dat het Messiaanse rijk van vrede was aangebroken. Jezus was er nu klaar voor. Hij keerde terug uit de woestijn en ging het blijde nieuws verkondigen dat het koninkrijk van God, de ware vrede nabij was.

Uit eigen ervaring wist Hij: tot die ware vrede kom je niet zonder zoeken, twijfelen, vechten – met jezelf en vaak ook met je eigen omgeving. Want anders gaan leven, God opnieuw een plaats geven in je leven, het wordt niet altijd aanvaard door de anderen. Jezus heeft het moeten bekopen met zijn leven.

Hij was er van overtuigd dat bekering en bezinning noodzakelijk waren om tot innerlijke vrede te komen. Daarom trok Hij dus naar Galilea en riep Hij de mensen op om zich te bekeren, zich om te

keren naar God toe. God wachtte op de mensen, denkend aan het verbond dat Hij met Noach had gesloten en waarvan de mensen het teken in de regenboog konden zien.

Die barmhartigheid hadden de Israëlieten trouwens vaker mogen ondervinden in hun geschiedenis: God bleef altijd trouw. Dit wilde Jezus aan zijn mensen zeggen, die blijde boodschap wou hij hun brengen. En ook ons.

Hoe staat het met onze, met mijn wilde dieren? Willen en kunnen wij er wat aan doen? Een eerste stap zou kunnen zijn: mijn wilde dieren zien, ze leren kennen. En geloof me: ze camoufleren zich altijd heel sluw. Veertig dagen krijgen we om ze te ontmaskeren. Zo bereiden we ons voor om met Pasen nieuwe mensen te worden, mensen ook naar Gods hart.

Ik wens u allen een goede voorbereiding op de Goede Week en het hoogfeest van Pasen,

Robert Frede, pastoor

Bij de vieringen

Op **woensdag 22 februari** beginnen we met de viering van **Aswoensdag** de veertigdagen- of vastentijd. De liturgische kleur verandert in paars, we zingen geen Gloria meer en wieroken niet. Achter in de kerk vindt u vanaf Aswoensdag ook de speciale offerblok voor het vastenoffer van onze landelijke kerk. Dit jaar gaat het over het Tumaini-project waarbij (wees-)kinderen in Oost-Congo worden opgevangen. De Anglicaanse parochie is in deze viering weer onze gast.

Met **Palmzondag** beginnen we op **2 april** de **Goede Week**. **Maandag 3 april** worden tijdens een pontificale eucharistieviering de H. Oliën voor ons bisdom gewijd. Zoals u tijdens de vesper voor Nieuwjaar van ons bisdom hebt kunnen merken is het muzikale opzet voor de vieringen in een “bisschoppelijke” setting vernieuwd. De aanwezigen waren erg enthousiast over het ad-hoc bisdomkoor. Komt dat zien en viert u met ons mee!

Donderdag 6 april vieren we met **Witte Donderdag** traditioneel de instelling van het avondmaal/de eucharistie. Hier in Haarlem vieren we dit in samenwerking met de Anglicaanse parochie.

Februari

12 zondag	6e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor <i>Jacobus van der Oord, bisschop van Haarlem</i> celebrant: mgr. Dick Schoon (Haarlem)
19 zondag	7e zondag na Epifanie 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Peter Ben Smit (Amsterdam) hoogleraar aan het oud-katholiek seminarie
22 woensdag	Aswoensdag 19.30 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede
26 zondag	1e zondag van de veertigdagentijd – Invocabit 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

Maart - Veertigdagentijd

5 zondag	2e zondag van de veertigdagentijd – Reminiscere 10.00 uur eucharistieviering met de jaarlijkse gedachtenis voor <i>Bert Wirix-Speetjens, bisschop van Haarlem</i> celebrant: past. Robert Frede
12 zondag	3e zondag van de veertigdagentijd – Oculi 10.00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon (Amsterdam)
19 zondag	4e zondag van de veertigdagentijd – Laetare 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
26 zondag	5e zondag van de veertigdagentijd – Iudica 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

Vrijdag 7 april begint de gebedsdienst voor **Goede Vrijdag** evenals de eerder genoemde vieringen om **19.30 uur**. De **Paaswake** vieren we op **zaterdag 8 april** vanaf **21.00 uur**.

Met de pontificale eucharistieviering op **zondag 9 april – Paasmorgen** – vieren we de verrijzenis van Jezus de Christus.

April

2 zondag	Palmzondag 10.00 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede
3 maandag	19.30 uur pontificale eucharistieviering met daarin de wijding van de H. Oliën voor het bisdom Haarlem celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem, geassisteerd door deken Robert Frede
6 donderdag	Witte Donderdag 19.30 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede
7 vrijdag	Goede Vrijdag 19.30 uur gebedsdienst celebrant: past. Robert Frede
8 Zaterdag	Paaswake 21.00 uur Eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
9 zondag	1e zondag van Pasen – Resurrexi 10.00 uur pontificale eucharistieviering celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem en past. Robert Frede
16 zondag	2e zondag van Pasen – Quasimodo Geniti “Beloken Pasen” 10.00 uur viering van Schrift en Gebed lector: Thomas Ras
23 zondag	3e zondag van Pasen – Jubilate 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
30 zondag	4e zondag van Pasen – Misericordia Domini “zondag van de Goede Herder” 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens (Krommenie)